

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 170 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om engangsskat for personer for skatteåret 1968-69.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 62) findes i tidenden sp. 2332).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Tredje behandling af forslag til lov om ændret dyrtidsregulering af lønninger m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 61) findes i tidenden sp. 2332).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene sattes til forhandling.

Per Hækkerup: Udvalget har holdt et møde mellem anden og tredje behandling, og udvalgsflertallet, socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer, indstiller de to lovforslag til vedtagelse i den skikkelse, de fik ved anden behandling. De øvrige partiets repræsentanter motiverer deres stilling her i salen.

Hermed skulle vi være nået til vejs ende med behandlingen af de to lovforslag, der resterer i den politik, som regeringen har lagt til rette som følge af den britiske devaluering. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, at den lovgivning, der her er tale om, er ene og alene fremkaldt af den kendsgerning, at England devaluerede, en beslutning, som måtte få konsekvenser for Danmark, som måtte stille os over for en afgørelse af, på hvilken måde vi ville reagere over for denne devaluering,

og på hvilken måde vi ville søge at fordele det tab eller de byrder, som den britiske devaluering under alle omstændigheder måtte påføre landet som følge af den ændring i bytteforholdet, devalueringen fremkaldte.

I diskussionen har det, ikke mindst fra partiet venstres side, men også fra de konservatives side, været sagt, at det skulle være den almindelige økonomiske situation, der førte til, at regeringen vedtog at følge England delvis ad devalueringens vej. Jeg skal igen fastslå, at dette er absolut ikke i overensstemmelse med virkeligheden; de ærede medlemmer fra venstre og de konservative ved godt, at der ikke var antydning af tanke hos regeringen eller andre om at foretage en selvstændig dansk devaluering, at den danske delvise devaluering altså alene skyldes den tvangssituation, vi blev stillet i ved den britiske devaluering.

Når regeringen valgte at følge det engelske pund et stykke ad devalueringens vej, skyldtes det for det første hensynet til at opretholde beskæftigelsen i Danmark. Vi ved alle sammen, at en delvis devaluering betyder, at eksporterhvervene får gunstigere vilkår, i hvert fald i det korte løb, end hvis man ikke devaluerer, og omvendt at importen bliver dyrere som følge af en devaluering, og at de hjemmeproducerende erhverv derved stilles gunstigere i konkurrencen med importen. Ud fra dette synspunkt fandt regeringen, at det var rigtigt at følge den britiske devaluering et stykke ad vejen for at opnå en samlet virkning i forholdet til produktion og beskæftigelse, som ikke ville stille os ugunstigere, men tværtimod virke til at stimulere såvel produktion som beskæftigelse.

Beslutningen var endvidere fremkaldt af hensyn til betalingsbalancen, hvor en britisk devaluering måtte give os vanskeligheder; en fastholden af den danske kronekurs ville have betydet, at vi ville have stået over for et øget pres på betalingsbalancen og de problemer, der følger deraf.

For det tredje skyldtes regeringens beslutning om en delvis devaluering hensynet til også på længere sigt at opretholde de danske erhvervs konkurrenceevne i forhold til udlandet, et synspunkt, som jo har spillet en stor rolle i vor almindelige økonomiske diskussion herhjemme, og som vi må tillægge overordentlig stor betydning i socialdemokratiet.